

For at gaa den Vej at nedsætte Arbejdstiden, men bibeholde den fulde Løn taler, at man herved opnaar at bringe flest mulig Arbejdere ind under Ordningen, samt at man herved undgaar de Vanskeligheder, der er forbundet med Spørgsmaalet om Arbejdernes Ret til at vægre sig ved at antage et anvist Arbejde. Man maa formentlig heller ikke undervurdere, at Arbejde paa fuld Løn i langt højere Grad har Mulighed for at bibringe den arbejdsløse den Selvfølelse, han maaske har tabt igennem lang Tids Lediggang.

Udgangspunktet for Arbejdsløshedsraadets Drøftelse har da ogsaa været at beskæftige de paagældende Arbejdere i 3 af Ugens Dage, saaledes at der for disse Dage blev ydet fuld Løn, idet man rent skønsmæssigt har regnet med, at Understøttelsen gennemsnitlig androg ca. 800 Kr. om Aaret for en Arbejder, og at denne Understøttelse skulde erstattes med en Arbejds løn, der laa højere end Understøttelsen.

Denne Vej er imidlertid behæftet med de alvorligste Vanskeligheder. Thi da den tarifmæssige Løn er saa nogenlunde ens for hele Landet, medens Understøttelsen varierer stærkt, dels inden for de 3 Kommune grupper, dels inden for den enkelte Gruppe, ligesom Understøttelsen atter er graderet for gifte og ugifte og atter efter større og mindre Børneantal, er det ikke muligt at erstatte denne Understøttelse med en ensartet Arbejds løn (der efter Udgangspunktet skulde fastsættes til normal Understøttelse + en procentvis Forhøjelse), uden at der fremkommer urimelige og uantagelige Resultater. Det kan saaledes efter de foreliggende ret mangelfulde Oplysninger om Normaltakster for Understøttelse nævnes, at Normaltaksten for fuld Understøttelse for Kommune gruppe 1 (København m. v.) for en Familie med 2 Børn andrager 27 Kr. om Ugen for organiserede og 24 Kr. for uorganiserede. For Kommune gruppe 2 (Købstæderne) varierer den tilsvarende Understøttelse fra ca. 17 Kr. til ca. 24 Kr. for organiserede og noget mindre for uorganiserede, og for Kommune gruppe 3 (Landkommunerne) vil Understøttelsen formentlig ligge imellem ca. 9 og ca. 15 Kr. for organiserede og noget mindre for uorganiserede. Men hertil kommer ofte særlig Hjælp i Form af Huslejhjælp, Brændselshjælp, Beklædningshjælp og Hjælp i Tilfælde af Sygdom. Fastsætter man da Lønnen for de paatænkte Arbejder til den tarifmæssige (f. Eks. 1 Kr. 05 Øre), vil de 3 Arbejdsdage i Ugen give en Ugeløn af 25 Kr. 20 Øre, hvilket for Landkommunernes og nogle Købstadkommuners Vedkommende vilde betyde en for stor Forhøjelse fra den tidligere Understøttelse, medens den for Kommune gruppe 1's Vedkommende vilde betyde det modsatte nemlig endog en Nedgang fra Understøttelsen. Dette sidste Resultat, at en hidtil understøttet Person ved nu at faa anvist Arbejde 3 Dage om Ugen skulde faa mindre til Livets Ophold end før, er dels urigtigt ud fra Udgangspunktet, dels ganske urimeligt. Men hertil kommer den Vanskelighed, at en Arbejds løn som den nævnte i en Række Landkommuner vil medføre, at Personer, der hidtil har været uden Muligheder for at skaffe sig Beskæftigelse, nu pludselig vil faa anvist Arbejde af det offentlige og et Arbejde, der vil give vedkommende et Arbejdsvederlag, der ligger over, hvad mangan en Arbejder tjener ved Arbejde i Ugens 6 Dage. Ogsaa dette Resultat er formentlig ganske urimeligt og uantageligt.

Arbejdsløshedsraadet har derfor ment, at selv om en Løsning af Opgaven med fuld Løn for den Arbejdstid, i hvilken der arbejdes, som foran nævnt var ønskelig, vil det vilde store Vanskeligheder at komme frem ad denne Vej.

Ud fra Udgangspunktet har Raadet da ment at maatte underkaste Spørgsmaalet om at graduere Arbejds lønnen efter Understøttelsen en Prøvelse. Man maatte altsaa saa at sige gaa baglæns og ud fra Understøttelsen i de 3 Kommune grupper søge fikseret en Arbejds løn for hver enkelt Gruppe. Det vil formentlig være muligt paa Basis af Oplysninger om ydede Understøttelser inden for de enkelte Grupper at fastslaa en Normalunderstøttelse for hver enkelt Gruppe, saaledes at man med et Procenttillæg til Understøttelsen af f. Eks. 25 pCt. vilde naa til et rimeligt Arbejdsvederlag. Det vilde dog her formentlig ogsaa blive nødvendigt at graduere Lønnen for ugifte og gifte og for de sidstes Vedkommende at foretage en yderligere Graduering efter Forsørgerbyrder, idet Grænsetilfælde med store Forsørgerbyrder maatte lades ude af Betragtning; i saadanne Grænsetilfælde maatte det da være muligt at supplere et Arbejdsvederlag med Forsørgelseshjælp.

Den Forsørgelse, Arbejdsvederlaget skulde sættes i Forhold til, maatte da formentlig blive den Kommune gruppes Takst, i hvilken paagældende har Bopæl, naar han bringes i Arbejde; det bemærkes dog herved, at skulde der blive Tale om